

vi senest brugt en times tid på en socialdemokrat, hr. Henrik Sass Larsen, og her fik man nærmest indtryk af, at det hele går så skidt, så skidt, og at det næsten er, som om fanden selv er flyttet til Danmark og har taget ophold hos os.

Men se – nu skal der komme en tale fra Dansk Folkepartis ordfører, og han vil prøve at forholde sig til virkelighedens verden og forholde sig til, hvordan det egentlig ser ud. Sandheden er jo, at i modsætning til de to yderpunkter, vi har hørt indtil nu, befinder vi os i virkeligheden et sted midt imellem. Vi har et samfund, hvor rigtig mange ting går godt, går fornuftigt og går i den rigtige retning, og så er der også nogle udfordringer nogle steder, hvor vi ikke gør det godt nok, hvor vi bør gøre det bedre, og som vi skal fokusere på i de kommende år. Sådan er det jo, og det burde for så vidt egentlig ikke være overraskende for nogen.

Jeg tror egentlig, at hele Folketinget er enigt om, at sådan er det. Men når man bevæger sig herop på talerstolen, går der jo lidt taktik i det. Så beskriver man ikke det virkelige billede, så beskriver man det billede, som man ønsker skal blive resultatet af debatten, og det er sådan set fair nok. Det er jo også en del af politik.

Det, jeg skal forholde mig til her i dag, er selvfølgelig, om vi har lavet en finanslovaftale med regeringen, altså et budget for 2006, der bevæger Danmark i den rigtige retning – et budget, der ikke løser alle problemer, men bevæger Danmark i den rigtige retning.

Svaret på det spørgsmål må være, at det har vi gjort. Det er sådan, at aftalen for 2006 forbedrer vilkårene på en række områder og skaber forbedringer for en lang række danskere, og derfor er vi også glade for det forløb, der har været, og som betyder, at der for femte år i træk er indgået aftale om årets budget, altså finansloven, mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Vi har som fundament for hele debatten haft den udfordring, at Velfærdskommissionen skulle komme med en rapport, som skulle vise, hvordan vi også på lang sigt kan sikre Danmark en så god økonomi, at vi ikke bare i 2006, men også efterfølgende kan sørge for gode vilkår i det danske samfund og forbedre vilkårene for dem, der skal have forbedret deres vilkår. Her må man sige, at finansloven for 2006 også hænger sammen med det perspektiv. Efter 2006 sætter vi os ikke i en position, hvor vi gør det sværere at nå de mål, der er for den langsigtede og økonomiske politik – man kan næsten sige tværtimod.

Et af omdrejningspunkterne for, om vi gør det rigtige, er jo, om vi kan betale af på den offentlige gæld. Det siger sig selv, at hvis vi betaler af på den offentlige gæld, bliver det nemmere at løse udfordringerne i fremtiden. Men betaler vi af på den offentlige gæld i 2006? Ja, det gør vi. Vi forventer et overskud på 47 mia. kr., som kan bruges til at betale af på den offentlige gæld.

Kl. 11.10

Har vi i øvrigt overskud i år? Ja, det har vi. Vi forventer et overskud på over 68 mia. kr. i år. Det vil sige, at vi betaler af på gælden, og det vil også sige, at de fortidens synder, som andre har overladt til os at løse, har vi løst en del af, og vi forsøger at løse flere i årene, der kommer. Er det godt, eller er det skidt? Det er vel nærmest godt.

Samtidig ved vi jo godt – det har også allerede været diskuteret i en del af de korte bemærkninger indtil nu – at en del af løsningen på problemerne er at fastholde kursen over for dem, der er kommet hertil fra udlandet. Det betyder, at vi skal fastholde en stram udlændingepolitik. Vi skal fastholde fokus på indvandringen til Danmark, men vi skal også fastholde fokus på integrationen af dem, der er kommet til Danmark, så de bliver bedre integreret i det danske samfund.

Er det, der ligger i finansloven for 2006, så med til at løse problemerne på dette område, eller er det med til at forværre problemerne? Man må vel nærmest sige, at det er med til at løse nogle problemer, al den stund vi jo i finansloven for 2006 også har indarbejdet det integrationsforlig, vi lavede i sommer med regeringen. I sommer var Socialdemokratiet også med, for dengang mente Socialdemokratiet også, det var vigtigt at sikre en god integration. Det forlig er de så sprunget fra – desværre synes vi. Men det fritager jo ikke os andre for ansvaret for at forsøge at løse problemerne, og derfor har vi også i finansloven for 2006 forholdt os til udlændinge- og integrationsområdet med fastholdelse af en stram indvandringspolitik – gerne stærkere i fremtiden – og integration af dem, der allerede er her. Det vil være med til at løse udfordringerne, også fremover.

Samtidig med at vi på den måde tænker på, hvordan vi får det til at hænge sammen i årene, der kommer, gør vi også det, at vi i 2006 skaber nogle forbedringer for de danske familier. På den ene side gør vi det ved at fastholde skattestoppet, og det betyder, at der er økonomisk tryghed for den enkelte familie. Ingen skal se sig snigløbet af, at der i løbet af 2006 pludselig ved-